

26/06/2023

Патријарх Порфирије у новобеоградском храму Светог Димитрија

Данас, у Трећу недељу по Духовима, 25. јуна 2023. године Његова Светост Патријарх српски господин Порфирије служио је свету Литургију у храму Светог Димитрија на Новом Београду.

Патријарху Порфирију су саслуживали Преосвећена господа Епископи марчански Сава и топлички Петар, викари Патријарха српског, уз свештенике и ђаконе Архиепископије београдско-карловачке. Литургијском сабрању молитвено је присуствовао Његово Преосвештенство Епископ бачки господин Иринеј.

У радости евхаристијског окупљања Патријарх је у чин чтеца рукопроизвео Андреја Јелића и Павла Јовановића.

У својој беседи окупљеним парохијанима овога новобеоградског храма Његова Светост Патријарх српски Порфирије је рекао:

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Браћо и сестре,

Чули смо одломак из Јеванђеља по Матеју који је део познате Беседе на гори нашега Исуса Христа и која заузима три дуге главе из Јеванђеља по Матеју. Та Беседа на гори јесте сва философија живота на коју смо позвани и коју нам нуди као пут спасења Господ наш. У Беседи на гори описано је какав треба да буде живот хришћана, то јесте какав би требало да буде живот сваког човека створеног по слици и прилици Божијој – ако човек хоће да му живот има смисла и да му живот већ сада и овде буде живот у Царству небеском. У овом одломку има, као и на многим другим местима, наизглед парадоксалног, у речи Христовој, у речи коју он упућује ученицима својим, народу који га слуша али и свима нама и свим људима до краја света и века. Наравно, јасно је да око светло и бистро види светло и бистро али Господ овде не мисли пре свега и само на наше телесне очи, иако су и оне важне. Понекад те телесне очи могу бити затворене, могу изгубити вид а опет, човек може имати истински, прави поглед, прави вид и прави увид у реалност у којој живи, прави увид у све што од Бога долази. На овоме месту Господ говори о унутарњем, духовном оку. Шта је унутарње, духовно око или ко је то око којим ми гледамо свет? Најпре да подсетим да је, изашавши из раја, будући изгнан из раја, човек узео свој живот у своје руке и као последица таквог искорака и такве одлуке, појавило се најпре смућење. Човек је почео да види свет у којем живи као непријатеља, као супарника и другог човека као супарника и противника од којег треба да се брани и од света, да отима. Као последица узимања живота у своје руке, независно од Бога и независно од назначења због којег смо дошли у свет, појавила се брига како обезбедити свој живот, обезбедити себе изнутра и споља. Из те бриге појавили су се анксиозност – страх и заборав на Бога.

У рају нама је јасно била дата смерница, заповест Господња која је требало, уколико је испуњавамо, да нас води ка пуноћи живота. Дакле, ко је то око којим треба да гледамо свет и споља и свет изнутра. То око јесте Господ, реч Његова која је једноставна, која је дата тако да је свако може разумети и прихватити и ако почне њом да живи, може разумети да је то лако бреме, да је то лак јарам, да је то пут радости, лепоте и пут заједнице љубави са Богом и са другим људима. Око наше је сам Господ и реч Његова. Око наше јесте Јеванђење Христово.

И када живимо Јеванђељем Христовим, то јесте вољом Божијом онда све бива једноставно у нашем животу, онда нема бриге, онда видимо да Бог брине о свему. Брине о птицама небеским, пољском цвећу, дајући им све што им је

потребно за живот, али дајући им и оно што је потребно за лепоту којом се ми хранимо гледајући ту творевину. Наравно, ако слушамо реч Божију и живимо њоме и слушамо вољу Божију и живимо њоме, онда свугде и на сваком месту видим присуство Божије, видимо израз Његове промисли, Његове бриге. Свакодневно се сусрећемо са непрестаним чудима, то јесте сусрећемо се са деловањем благодати Божије у нашим животима. Ако имамо вољу Божију као закон свог живота, као правило свог живота, онда нам је живот једноставан и светао, наше унутрашње биће је освећено и просвећено благодаћу Божијом.

Ако пак, с друге стране, заборавимо на Јеванђеље Божије или чак помислимо да је могуће живети по Јеванђељу Божијем, али угађати духу овога света, ако подлегнемо искушењу да хоћемо да се допаднемо правилима живота које устројава овај свет, то јесте људи који или не верују у Јеванђеље, или су против њега -ако с једне стране желимо да нам реч Христова буде светлост, водич, правило живота и хоћемо да будемо прихваћени од оних који су против Цркве, за које се наравно молимо и желимо им спасење - ако хоћемо да се допаднемо онима који стварају своје јеванђеље, своја правила живота, онда ћемо доћи у схизофрено стање, служићемо Богу али нећемо читаво своје биће моћи да Му предамо и препустимо и нећемо моћи да осетимо Његову љубав и Његово присуство у нашим животима. Са друге стране, желећи да се допаднемо онима који не прихватају Јеванђеље Христово и вољу Божију за правило живота, нећемо никад успети, јер оног тренутка када се деси да се сетимо да је за нас правило живота реч Христова, Јеванђеље Његово и изнесемо је пред очи оних који стварају правила свог живота, тог тренутка ће се пројавити и показати нетрпељивост, понекад и агресија, не због тога што им ми сметамо, него због тога што им смета Христос. Господ је рекао да не треба томе да се чудимо, јер најпре су Њега гонили. Они који хоће да иду за Њим, који хоће да живе по Његовој вољи, они се неће допадати онима који неће Христа, који не воле Христа.

Дакле, ако је Јеванђеље Христово Закон по којем живимо, онда нам је све јасно, онда све знамо. Наравно Господ неће да каже, када нас опомиње да не треба да се бринемо за одећу, за храну, за оно што је спољашње - неће да каже да не треба да се трудимо, да улажемо сваки могући напор да уређујемо свој спољашњи живот, да га чинимо што је могуће једноставнијим, неће да каже да то није важно. Хоће да каже да је важно за нас да успоставимо лествицу вредности. Да одлучимо шта нам је најважније - шта је на првом месту, шта нам је темељ и зато каже: Иштите најпре Царство Божије, значи потрудите се, уз помоћ Божију, да Царство Божије које је већ међу вама, буде актуелно, да буде дејствено. Да вам буде најважније да

испуњавате вољу Божију јер када испуњавате вољу Божију, испуњаваће се и све остало а знаћете и сами шта је следеће што треба да чините. То је као када неко некога воли свим својим бићем и све подређује тој љубави. Не обраћа пажњу на то да ли се жртвовао, да ли је негде отрпео, него има искључиво и пре свега потребу да изгради заједницу са оним којег/коју воли. Градећи заједницу са оним кога воли, помаже себи да разуме колико је шта од других ствари важно у његовим животу. И када изгради заједницу са вољеним бићем и у тој заједници осети радост, лепоту и пуноћу онда му неће бити циљ да умножава своје потребе и неће улагати напор и труд да задовољи нове потребе, него ће имати потребу да сву своју снагу, енергију и пажњу усредсреди на онога или ону којег или коју воли.

Браћо и сестре, нека би Бог дао да наше око буде светло а биће ако се будемо држали Јеванђеља Христовог. Да најпре иштемо Царство Божије, Царство небеско. Тражећи Царство небеско све остало добијамо – и тражећи не презиремо спољашње. Телесно и материјално добија свој смисао, своју пуноћу, свој истински значај. И оно што је спољашње, телесно постаје духовно. За нас је човек биће једно и јединствено, створено по слици и прилици Божијој. Само онда када тражимо Царство небеско свака брига ће нестати. Сада ћемо слушати песму херувимску у којој се каже: Свјакоје ниње отложим попеченије – Сваку бригу оставимо по страни. Тамо гдје је Јеванђеље Христово, где је благодат Божија, ту је пуноћа, ту постоји труд, подвиг, ту постоји крст али постоји и победа и васкрсење. Брига и ако наиђе понекад, чак и када кроз страдања пролазимо, само је за трен.

Нека би Господ дао да нам око буде светло и да никада не заборавимо да је Царство Божије Царство Оца и Сина и Светога Духа једино што нам је потребно и зато нека је слава њему једном у Тројици Богу сада и увек и у векове векова. Амин.

Данас Црква слави Светог Онуфурија и у то име Патријарх Порфирије је честитао имендан митрополиту Онуфурију из Украјинске Православне Цркве пожелевши да молитве светог Онуфурија буду са њим и целом Црквом у Украјини.

spc.rs